

Så er der et spørgsmål, som blev nævnt igen om, hvorvidt den foreslåede procedure med ansættelse af en direktør, inden den samlede bestyrelse er udpeget, sikrer instituttet den nødvendige videnskabelige tyngde og ønskede politiske uafhængighed osv. Det var, tror jeg, en opsummering af det, der blev spurgt om.

Jeg vil gerne gentage, at Institut for Miljøvurdering skal være uafhængigt af regeringen. Instituttets daglige ledelse – direktøren – vil være med til at tegne instituttets uafhængige rolle og videnskabelige profil. Derfor skal vedkommende ansættes på baggrund af forskningsmæssige kvalifikationer og efter opslag, som jeg håber at mange kvalificerede personer vil reflektere på.

Bestyrelsen skal være garant for instituttets uafhængighed og den videnskabelige kvalitet af dets produkter. Det er derfor afgørende, at bestyrelsens enkelte medlemmer og ikke mindst dens formand er uafhængige af regeringen og embedsmandsværket. Bestyrelsens formand skal derfor være en person, hvis faglige kvalifikationer og politiske uafhængighed ikke kan anfægtes. Derfor har jeg ingen betænkelighed ved at basere ansættelsen af en direktør alene på indstillingen fra bestyrelsens formand.

Men dette er jo første gang. Jeg er sikker på, at man har været opmærksom på, at sådan bliver det ikke næste gang. Og når jeg f.eks. læser det notat igennem, som lå til grund for udpegningen af Naturrådet, kan jeg i øvrigt se, at der deri beskrives, hvordan det foregår. Således beskrives det også her, hvordan det foregår, og det synes jeg da man skal være tilfreds med.

Der blev så spurgt om – hvis jeg skal summere det op – hvad det nye institut skal bidrage med, som de eksisterende forskningsinstitutioner ikke allerede kan levere. Der var nogle, der sagde, at vi har jo både det ene og det andet, og jeg tror også, der var nogle, der sagde, at vi har masser af oplysninger, det er ikke det, vi mangler.

Jeg vil kun sige her, at Institut for Miljøvurdering på et videnskabeligt, kvalificeret grundlag skal gennemføre uafhængige analyser af miljøpolitikens virkemidler og omkostninger i forhold til de opstillede mål for at medvirke til, at vi får mest natur og miljøkvalitet for pengene.

Jeg sagde i min indledende tale, og jeg vil gerne sige det igen – for jeg er jo klar over, hvad der er skrevet her – at der findes eksempler på vurdering af miljøindsatsens effekter, udarbejdet af eksisterende forskningsinstitutioner. F.eks. nævnte jeg, har DMU og Danmarks Jordbrugs-

forskning i forbindelse med tilblivelsen af Vandmiljøplan II foretaget beregninger af omkostninger ved forskellige metoder til at begrænse udvaskning af næringsstoffer fra landsbrugsarealerne. Sådanne forberedende beregninger er vigtige og vil stadig være en nødvendig del af miljøindsatsen.

Jeg ønsker, at der kommer øget fokus på den økonomiske side af miljøindsatsen. Her famler vi stadig mere eller mindre i blinde, og derfor skal den miljøøkonomiske kompetence styrkes og anvendes både ved forberedelsen af miljøindsatsen og ved en efterfølgende evaluering af den. Jeg lægger også vægt på, at miljøindsatsen gøres til genstand for kritisk analyse i samfundsøkonomisk sammenhæng.

Det tør jeg godt. Jeg synes da, det er vigtigt. Det er simpelt hen en cadeau til miljøet, at man også går ind og tager den vinkel med. Det er altså min opfattelse, at det kan være vanskeligt for forskningsmiljøer først at deltage i forberedelserne af miljøindsatsen og siden at forholde sig tilstrækkelig kritisk til den, så jeg synes ikke, det gør noget. Jeg synes faktisk, det er en styrkelse af hele området, at vi nu får et institut, der ser ud som det her.

Ved andre lejligheder har nogen spurgt mig, om det var meningen, at vi så skulle tage bevilgninger fra nogle andre i forbindelse med finansieringen af det her, men i min verden har vi overhovedet ikke kædet det sammen. Og jeg vil også godt sige, at der jo er en væsentlig forskel på et institut med 6-7 medarbejdere og et institut som DMU; jeg tror, de er 400-450 mand. Jeg mener bare, at det ikke tåler sammenligning, og det skal heller ikke sammenlignes. De gør et stort stykke arbejde, og jeg har dyb respekt for det, der foregår der.

Kl 13.35

Så det er altså vigtigt for mig at slå fast, at forslaget om at oprette Institut for Miljøvurdering ikke må opfattes som en kritik af DMU's eller andre institutioners indsats. Jeg vil gerne sige det her igen og understrege det. Den opbygning af miljøøkonomisk viden, der allerede er i gang ved DMU og andre eksisterende forskningsinstitutioner, skal fortsætte og udbygges, når Institut for Miljøvurdering forhåbentlig snart er en fysisk realitet. Jeg har haft et møde med praktisk talt alle nuværende institutter, og hvad der er underlagt Miljøministeriets område, og diskuterede det også med DMU's bestyrelse, og det var interessant.